ЄДНАЙМОСЯ І ШАНУЙМОСЯ, БО В СПІЛЬНОСТІ ТА ВЗАЄМОПОРОЗУМІННІ — НАША СИЛА!

Авіабудівник України

WWW.UKRPROFAVIA.ORG.UA

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ АВІАБУДІВНИКІВ УКРАЇНИ № 8 (313), квітень 2020 року

Відбулася консультативно-дорадча нарада в Міністерстві економічного розвитку, торгівлі і сільського господарства

30 квітня п.р. відбулася консультативно-дорадча нарада в Міністерстві економічного розвитку, торгівлі і сільського господарства під головуванням міністра **Ігора Петрашка** за участю сторін соціального партнерства, в тому числі Голови ПАУ **Яреми Жугаєвича**.

В нараді взяли участь співголова НТСЕР від сторони роботодавців, президент УСПП **Анатолій Кінах**, голова СПО роботодавців, голова ФРУ **Дмитро Олійник**, голова Торгово-промислової палати України **Геннадій Чижиков**. Профспілкову сторону представляли голова СПО профспілок, Голова ФПУ **Григорій Осовий** та Голова Профспілки авіабудівників України, голова спільної робочої комісії сторін соціального діалогу по контролю за виконанням Генеральної угоди на 2019–2021 рр. **Ярема Жугаєвич**.

У вступному слові Співголова НТСЕР **Анатолій Кінах** окреслив спільне бачення роботодавців і профспілок щодо розвитку економіки і стану соціального діалогу з урядовими структурами на сучасному етапі. Піддавши критиці за декларативність проект програми Уряду, до обговорення якої не долучалися сторони соціального діалогу. Було акцентовано увагу присутніх на необхідності відродження промисловості, активізації роботи координаційної ради, зміцнення кадрового потенціалу у питаннях промислової політики.

Голова СПО роботодавців **Дмитро Олійник** на прикладі окремих секторів економіки і промислових підприємств продемонстрував, який виробничий потенціал можна задіяти в Україні за умови проведення активної промислової політики.

Голова СПО **Григорій Осовий** зупинився на проблемних питаннях соціального діалогу, ігнорування яких становить загрозу соціальному миру і провокує протестні конфлікти. Зокрема досі не вирішено трудовий конфлікт профспілок з Урядом через борги з зарплати перед працівниками. Не працює спільна робоча комісія сторін соціального діалогу по контролю за виконанням Генеральної угоди на 2019–2021 рр. Наразі Уряд працює над проектом власної програми діяльності для представлення на затвердження парламенту, тому доречно було б провести обговорення також із сторонами Генеральної угоди, а у разі потреби посилити її норми.

Голова Профспілки авіабудівників України **Ярема Жугаєвич** висловив низку пропозицій щодо розвитку промисловості, зокрема авіабудівної галузі. Запропонував пришвидшити визначення центрального органу виконавчої влади, конкретно окремого міністерства, відповідального за промисловість, а також призначення на озвучену у Верховній Раді посаду Віце-прем'єр-міністра з питань промисловості і ОПК. Звернув увагу міністра, що фактично мінімум два його заступники курують авіабудівну галузь і її підприємства, що, однак, поки що не прискорює вирішення проблемних питань галузі.

Міністр **Ігор Петрашко** окреслив своє бачення стратегії економічної політики і практичних завдань міністерства щодо створення сприятливих умов для ведення бізнесу, фінансування і кредитування підприємств, спрямування держзамовлень і розвитку конкуренції. Він підтримав соціальних партнерів щодо необхідності введення посади Першого заступника Міністра з питань розвитку промисловості та запропонував надати пропозиції щодо кандидатури.

Прохання роботодавців і профспілок щодо проведення найближчим часом засідання Координаційної ради з промисловості, яку очолює Прем'єр-міністр України **Денис Шмигаль** буде доведено до глави Уряду. Представники сторін висловили сподівання, що такі робочі зустрічі будуть проводитися на регулярній основі для координації роботи з подолання кризових явищ в економіці та соціальній сфері. **АУ**

Кадрові призначення

В ДАХК «Артем» планово змінилося керівництво

У державній акціонерній холдинговій компанії «Артем» відбулася планова зміна керівництва — новим президентом призначено **Володимира Зіміна**.

Відповідне рішення 30 квітня ухвалив **Айварас Абромавичус**, генеральний директор ДК «Укроборонпром».

Перед новим президентом ДАХК «Артем» поставлено завдання розпочати трансформацію компанії у зв'язку зі реформою Концерну та початком створення державного холдингу високоточного озброєння.

Володимир Зімін до недавнього часу працював у ДАХК «Артем», де протягом 6 років відповідав за зовнішньоекономічну діяльність, маркетинг та збут компанії, входив до Правління «Артему».

ГП «Ивченко-Прогресс» исполняется 75 лет со дня основания

5 мая 1945 г. приказом № 193 Народного комиссара авиационной промышленности СССР А.И. Шахурина на заводе № 478 было создано опытно-конструкторское бюро по разработке новых и модернизации ранее созданных авиационных двигателей средней и малой мощности для гражданской авиации. Начальником ОКБ был назначен кадровый конструктор завода **Александр Георгиевич Ивченко**, ставший впоследствии (1963 г.) генеральным конструктором предприятия. Основу коллектива нового ОКБ составили опытные специалисты запорожского моторного завода, прошедшие великолепную школу создания и доводки авиадвигателей от М-11 до М-88Б и АШ-82ФН. В 1966 г. предприятие было переименовано в «Запорожское машиностроительное конструкторское бюро (ЗМКБ) «Прогресс». С 1994 г. предприятие носит имя первого генерального конструктора академика А.Г. Ивченко, основателя ОКБ.

Следует отметить, что государственное предприятие «Запорожское машиностроительное конструкторское бюро «Прогресс» имени академика А.Г. Ивченко внесло весомый вклад в развитие мировой авиации. Здесь уже на протяжении почти 75 лет создают двигатели для многих типов самолётов и вертолётов, а также приводы и спецоборудование индустриального применения. За этот период двигателестроительными заводами мира изготовлено свыше 80000 авиационных поршневых и газотурбинных двигателей, турбостартёров и приводов индустриального применения. Авиадвигатели, разработанные ГП «Ивченко-Прогресс», применяют на 66 типах летательных аппаратов и их модификациях в более чем 100 странах мира. Общая наработка в эксплуатации газотурбинных двигателей составляет свыше 300 млн. ч. Предприятие имеет более 230 деловых партнёров из различных стран мира.

Право предприятия на проектирование, производство, ремонт и модернизацию двигателей подтверждают более 75 сертификатов, выданных Государственной авиационной администрацией Украины, Бюро Веритас Сертификейшн Украина (ДСТУ ISO 9001:2009; EN9100:2009; EN9110:2009; ISO 9001:2008), Европейским агентством по авиационной безопасности (EASA), Главным управлением гражданской авиации Китая (CAAC), Авиационным Регистром Межгосударственного авиационного комитета.

Окончание читайте на стр. 2

Верховною Радою України зареєстровано законопроєкт щодо ліквідації ДК «Укроборонпром»

27 квітня п.р. у Верховній Раді України зареєстровано черговий законопроект № 3395, яким ініціюється ліквідація ДК «Укроборонпром».

Проєкт Закону «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі України» (ініціатор законопроєкту — народний депутат України **Наливайченко В.О.**) передбачає, зокрема:

• утворення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику;

• підпорядкування новоствореному органу підприємств ОПК;

• ліквідацію Державного концерну «Укроборонпром»;

• особливості приватизації об'єктів ОПК України;

• особливості здійснення військово-технічного співробітництва з іноземними державами або іншим суб'єктом міжнародного права.

Нагадаємо: Закон України «Про національну безпеку України» з 2018 року передбачає утворення відповідного органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, але і досі ця норма залишається нереалізованою.

У пояснювальній записці автор законопроєкту зазначає, що чинним Законом України «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі» визначено, що одним із суб'єктів управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі є державний концерн «Укроборонпром», який має одночасно ознаки суб'єкта організаційно-господарських повноважень та суб'єкта господарювання.

Але, управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі державним концерном «Укроборонпром» призвело до того, що протягом 9 років суспільство лише спостерігає за встановленими фактами нецільового використання коштів, спрямованих на фінансування державного концерну «Укроборонпром», погіршення соціально-економічного, фінансового, технічного стану підприємств оборонно-промислового комплексу, непрозоре призначення на керівні посади директорів концерну і державних підприємств, погіршення рівня виконання зобов'язань у військово-технічному співробітництві з іноземними замовниками, не виконання вчасно контрактів з державного оборонного замовлення.

Крім того, відбувається збільшення витрат державних коштів, які перераховуються на утримання державного концерну «Укроборонпром» та використовуються неефективно і не прозоро, замовляються фіктивні роботи на мільйонні суми з метою незаконного збагачення та ухилення від сплати податків, що призводить до руйнування експортного, виробничого та науково-технічного потенціалу підприємств — учасників державного концерну «Укроборонпром».

Отже, на даний час, спостерігається неефективне управління державними підприємствами, які входять до складу концерну, що знаходить своє відображення у зношеності, застарілості основних фондів, і тягне за собою неможливість задоволення потреб Збройних Сил України та інших військових формувань у продукції оборонного призначення, втраті інвестиційної привабливості підприємств, у зловживаннях з боку посадових осіб концерну і державних підприємств.

Для підвищення ефективності управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі та знищення корупційної складової, проєкт Закону України «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі України» підпорядковує підприємства ОПК Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, формування якого передбачено ст. 23 Закону України «Про національну безпеку України» та ліквідацію державного концерну «Укроборонпром». АУ

5 років

7 травня 2015 року здійснив свій перший політ новий транспортний літак Ан-178.

На даний час у ДП «Антонов» зараз поки що чотири літаючих літака, що існують в одному екземплярі: Ан-225 «Мрія», Ан-70, Ан-132Д і Ан-178.

Працівники ВА ЦК ПАУ продовжують працювати в дистанційному режимі

Враховуючи обмежувальні заходи, запроваджені в країні, працівники ВА ЦК ПАУ продовжують працювати в дистанційному режимі.

— Організаційним відділом ВА ЦК ПАУ підготовлено зміни та доповнення до Регламенту Президії ЦК ПАУ, в т.ч. щодо роботи у надзвичайних умовах спричинених виникненням форс-мажорних обставин або обставин непереборної сили (запровадження надзвичайного стану чи ситуації в країні або в окремому її регіоні, карантинних або протиепідемічних заходів тощо) — направлено в первинні організації ПАУ.

— Готується Випуск «Про рівень середньої заробітної плати на підприємствах і в організаціях авіаційної промисловості України» за І квартал 2020 року.

— Здійснюються підготовчі заходи для проведення відеоконференцій (нарад) за участі голів ПО ПАУ, з використанням інтернет-додатку ZOOM.

— Ведеться інформаційна робота щодо необхідності підписання електронної петиції на сайті Верховної Ради України щодо недопущення розгляду проєкту Закону України № 2681 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо окремих питань діяльності професійних спілок)», як такого, що позбавляє значного переліку прав та гарантій діяльності профспілок.

За більш детальнішою інформацією щодо покрокової інструкції порядку підписання петиції звертайтесь до голів ПО ПАУ або ознайомлюйтесь з інформацією на сайті ПАУ.

— Ведеться активна інформаційна кампанія на підтримку збереження авіабудівної галузі у соціальних мережах, мережі Інтернет.

— Проведені заходи із поліпшення роботи інформаційного каналу Профспілки авіабудівників України на базі Телеграм щодо зворотнього зв'язку з підписниками, юзабіліті. АУ

А. Г. Ивченко

В. А. Лотарев

Ф. М. Муравченко

И. Ф. Кравченко

ГП «Ивченко-Прогресс» исполняется 75 лет со дня основания

Окончание. Начало на стр .1

С 2004 года ГП «Ивченко-Прогресс» является действительным членом «Восточно-Европейской авиационно-транспортной Ассоциации (ЕЕАТА)» и обладает сертификатом № 06 на соответствие требованиям этой организации.

Предприятие с 2007 года входит в состав «Корпорации Ивченко», а с 2011 года — и в государственный концерн «Укроборонпром».

В разные годы Запорожским ОКБ руководили выдающиеся конструкторы авиадвигателей: **Александр Георгиевич Ивченко; Владимир Алексеевич Лотарев; Федор Михайлович Муравченко**.

В 2010 г. Генеральным конструктором, руководителем предприятия назначен **И.Ф. Кравченко**, а с 30.11.2015 г. — директором предприятия.

На предприятии исследуют новые материалы, системы управления, элементы и узлы, созданные на основе новых идей, и перспективные технические решения. Разработанные и апробированные идеи, технологии и материалы внедряют не только в новых перспективных двигателях, но и при модификации существующих серийных газотурбинных двигателей, что обеспечивает новые возможности, увеличения ресурса двигателей и качественное улучшение характеристик ЛА.

Конструкторский коллектив и производство работают с использованием новейших технологий, на сегодняшний день ГП «Ивченко-Прогресс» обладает передовыми технологиями проектирования и производства. Высокоэффективное CAD/CAM-проектирование и 3D-расчеты, выполняемые на современном компьютерном оборудовании, монокристаллические лопатки турбин с высокоэффективной системой охлаждения, высоконапорные ступени компрессора, изготовленные по технологии «блиск» (диск, выполненный за одно целое с рабочими лопатками), высокопрочные порошковые и гранульные сплавы, композиционные материалы и другие передовые решения применяются сегодня для создания новых двигателей с высокими эксплуатационными свойствами.

Экспериментально-исследовательский комплекс предприятия, один из самых мощных в Европе, насчитывает 17 стендов и 78 установок для решения различных задач по проведению испытаний двигателей, их поузловой доводки, исследования с целью сертификации и дальнейшего совершенствования конструкции, повышения надежности и экономичности двигателей и т.д.

На предприятии действует первичная организация Профсоюза авиастроителей Украины, которую возглавляет **Денис Архипов**. Профорганизация является активным участником социального диалога на предприятии.

Кадри — золотий фонд підприємства

Якісно виконує свою роботу

На нашому підприємстві ДП «ХМЗ «ФЕД» є професії, що потребують особливої підготовки. Одна з них — слюсар-лекальник, який повинен володіти не тільки знаннями з основних виробничих операцій, а й мати вузьку спеціалізацію. Адже ремонт вимірювального інструменту — справа людей із великим досвідом роботи.

У 16 цеху такий досвід має лекальник **Сергій Іванович Пенцов**. Він єдиний у своєму підрозділу спеціаліст з ремонту пасаметрів, плиток, скоб, шаблонів та іншого інструменту, яким здебільшого користуються верстатники.

«Це унікальна людина, яка розуміє та відчуває метал руками, добре розбирається в матеріалознавстві. Знає технологію обробки майже всіх матеріалів, за своїми знаннями може зрівнятися з технологами, незважаючи на відсутність вищої освіти. Ви пам'ятаєте складні вузли ШВП на агрегат РМ-140? Так ось Пенцов своїми руками їх збирає, — підкреслює в розмові зі мною начальник 16 цеху **Олександр Миколайович Олешко**. — Незважаючи на те, що працює лекальником, часто допомагає слюсарям і доводчикам. Старі верстати, на жаль, допускають похибки. Ось тут золоті руки Сергія Івановича нам і стають у пригоді. Він майже рятує деталі, дороблює їх вручну. До нього звертаються з інших підрозділів, Пенцов — чуйна людина, завжди готовий допомогти в скрутній ситуації».

С. І. Пенцов

Професійні знання Сергій Іванович здобув у базовому училищі № 5, а ще самотужки, завдяки великому досвіду роботи та постійному бажанню дізнатися щось нове для якісного виконання поставлених завдань.

Перші кроки на виробництві майбутній слюсар із ремонту інструменту зробив у 1978 році, коли був на практиці у 12 цеху. А підкріпити їх допоміг предцехкома й лекальник цього підрозділу **Олександр Іванович Петрушин**, який став для молодого хлопця наставником. Після закінчення навчального закладу Сергій вирішив залишитися в рідному цеху, але згодом йому запропонували перейти до іншого підрозділу. На той час підприємству не вистачало виробничих приміщень і був побудований 18 цех.

Звідти в 1980 році Сергія призвали до армії. Служив у Німеччині в понтонно-мостовому полку водієм, механіком. Якийсь час довелося й кухарем побути, і господарські справи вести. Адже, на його думку, у житті все стане в нагоді.

Зі служби він повернувся на «ФЕД», в 18 цех. Працював за спеціальністю, доки не прийшли важкі 90-ті роки. Відсутність замовлень і постійні затримки в заробітній платі змусили його змінити професію. Сім років Сергій Іванович працював водієм тролейбусу 12 маршруту. Шуткує, що й на той час не далеко був від підприємства: возив людей на роботу та з роботи.

Згодом друзі вмовили повернутися на «ФЕД», дуже потрібні були робочі руки, особливо слюсарі та лекальники.

У 16 цеху Сергій Іванович працює з 2001 року. Як і раніше, його робота й сьогодні потребує уваги, ретельних розрахунків, іншими словами — творчого підходу. «Тут посидючість потрібна, чутливі руки й ніякої метушні. А руками командує голова. Перш ніж приступити до роботи, треба подумати, як не зробити гірше. А не так, що принесли деталі й давай швиденько повертай, — говорить Сергій Іванович. — Треба спочатку поміркувати, самому розібратися, піти до технолога, конструктора... Питання різні виникають. А щоби щось довести, треба щось знати».

У невеличкій кімнаті, де працює слюсар-інструментальник 6 розряду і по сумісництву лекальник С.І. Пенцов, як у доброго господаря, є все необхідне: маленький слюсарний станок, підручний інструмент, технічна література, яку робочий періодично купує на книжковому ринку. У старій академічній літературі є, на його думку, багато цікавого, чого не знайдеш в Інтернеті.

«Через його руки проходить безліч інструменту та деталей, яким він дає друге життя. Він єдиний лекальник у нашому колективі, — говорить начальник цеху. — Не раз Сергію Івановичу доводилося разом із заводськими спеціалістами виїжджати у відрядження, щоби безпосередньо здати продукцію споживачу. У нього руки золоті! Чому я ніколи на директорських нарадах не піднімаю питання дефіциту вимірювального інструменту? Тому що нам дуже пощастило мати такого фахівця, як С.І. Пенцов — І людина він дуже хороша й порядна».

Поки готувався матеріал Сергій Іванович перебував у відпустці. До початку її оформлення він обговорив із начальником цеху виконання першочергових завдань — збору вузлів РНА 42, щоби не затримувати виробництво. От і скажіть, що патріотів заводу не буває. Вони є! На прикладі таких кадрових працівників, як Сергій Іванович Пенцов.

Інна ПІДЯК,
головний редактор газети «Федівець»

«Федівець». 90 років зі своїм читачем

Гортаючи архівні сторінки...

Наша газета має довге та цікаве життя. Вона, як і підприємство, вийшла з колиски А.С. Макаренка, великий педагог вважається одним із її перших авторів. У довоєнні роки газета (тоді вона називалася «Дзержинец») писала про розвиток заводів комуни, звітувала про трудові успіхи та дострокове завершення п'ятирічок. Тоді газета, як і завод, були закритими, на ній стояв гриф «Не виносити за територію підприємства». І під час Другої світової війни, навіть в евакуації в Бердську, газета виходила, і наші робітники мали змогу читати про новини із фронту.

На жаль, у зв'язку з евакуацією підприємства та поверненням після війни на нову територію, архіви довоєнної пори не збереглися. Ми маємо лише фотокопії деяких номерів нашої газети за 1936 та 1939, 1940 і 1941 роки, які колись зробила наша співробітниця Л.І. Науменко в московській бібліотеці, а в редакції архів — живі сторінки — з 1947 року. У цих газетах — життєпис нашого підприємства, вони стали за основу книги «На крилах історії», яка була видана до 75-річчя заводу. Ми будемо розповідати вам у кожному номері про найцікавіші події чи статті, що були в нашій газеті 80–70 або 50 років тому.

Так, багато можна дізнатися з архівних сторінок про життя комуни, про труднощі та сподівання робітників, про те, як працювали, навчалися на рабфаці й навіть займалися живописом, планеризмом та парашутним спортом у гуртках.

На конференції стахановців фотозаводу було вирішено з 1-го березня 1936 року випускати по 100 фотоапаратів у день. Але в ті часи теж були проблеми. Як і в наші дні, на заводі були складнощі з постачанням, наприклад, не вистачало стандартних болтів. «Я уже работаю в Коммуне 3 года и не видел ни одного болта или гайки, которую бы отдел снабжения приобрел» — публікує газета скаргу робітника Нарижного.

Наприкінці 1938 року комуна перетворилася на Харківський промисловий комбінат. Він отримав завдання на засвоєння продукції воєнної тематики, з яким колектив успішно впорався.

В 1939 році в газеті були заклики економити електроенергію, боротися із прогульниками та ледарями, привести до ладу приміщення бараків та гуртожитків. А полірувальниця-стахановка оптичного цеху фотозаводу № 1 А. Зозуля взяла на себе обов'язок працювати на двадцяти верстатах одночасно.

За один тільки 1940 рік фотозавод випустив 33 000 фотоапаратів (а з початку свого заснування — 150 000 фотоапаратів «ФЕД» типу «Лєйка»), 24 000 фотозбільшувачів, 10 000 об'єктивів і багато іншого. Такий захід, як завчасна підготовка робочого місця керівними кадрами цехів, які прийшли на роботу за пів години до початку зміни, дав суттєві результати: зменшилися простої, зросло завантаження верстатів, зміцнилася виробнича дисципліна.

К середині 1941 року комбінат уже став розвиненим багатогалузевим підприємством. Але мирної праці перешкодила війна. Перша сторінка випуску газети від 28 червня 1941 року розпочинається зведеннями від радянського інформбюро — новинами з фронту.

Далі ми маємо літопис нашого підприємства з 1947 року. Завод уже рік як повернувся в рідне місто й налагодив виробництво на новій території. Липень 47-го став першим місяцем, коли підприємство запрацювало ритмічно. Прийшло працювати багато активної завзятої молоді. Усі цехи та бригади брали участь у соц. змаганнях, виконували та перевиконували план.

Авторами статей у «Дзержинці» є як провідні керівники заводу, так і прості токарі, бригадири, технологи, вони розповідають про свої успіхи, діляться проблемами. Кожен цех мав свою стінгазету, їх називали «бойові помічники колективу». У 41 цеху навіть виходила гумористична газета «Колючка», яка гостро критикувала тих, хто погано керує своїми ділянками роботи. У ті часи, за Сталіна, у газеті не боялися писати жорстку критику, підіймали проблемні питання і привертали увагу до них керівництва. Простий робітник мав змогу через газету розповісти про нестачу інструменту, чи погані умови в санпобутових приміщеннях. Редакція зверталася до відповідного керівника і, як правило, через декілька номерів виходила стаття, у якій повідомлялось, що прийняті відповідні заходи і проблема вирішена повністю або частково.

Цікаво дізнатись, що в ті роки підшефні колгоспи постачали овочі підприємству й у нас навіть був свій засолювальний цех при відділі робочого постачання, який відповідав за заготівлю овочів на зиму. А за кожним цехом чи відділом були закріплені свої земельні ділянки — городи.

Підприємство будувало будинки й робітники поступово перебиралися з гуртожитків у власні квартири.

У 50-ті роки на підприємстві було започатковано практику створювати комплексні творчі бригади, у яких брали участь технологи, інженери, конструктори та робітники цехів. Практичний досвід робітників допомагав знайти недоліки в тій чи іншій конструкції, техпроцесі чи в організації виробництва і вирішити їх.

Але не тільки одним виробництвом жило наше підприємство. До сторіччя від смерті Гоголя в цехах пройшли «Гоголівські читання». У багатьох підрозділах раз на тиждень агітатори читали інформаційні та пізнавальні лекції.

(Продовження екскурсу в історію заводу та нашої газети читайте в наступних номерах)

Марина ГРИНЕНКО,
газета «Федівець»

Професіоналами не народжуються, ними стають на ДП «ХМЗ «ФЕД»

Нещодавно колектив 16 цеху привітав із 80-річчям **Миколу Кузьмича Губарєва**. Привітання відбулося на цеховій нараді, де зібралися майже всі керівники середньої ланки підрозділу. До цієї знаменної події долучився також профспілковий комітет заводу. Ювіляру побажали міцного здоров'я, бадьорості духу, щастя та всього найкращого в житті. Для багатьох присутніх М.К. Губарєв — справжня легенда нашого підприємства. Адже на «ФЕДі» він працює понад півстоліття.

Починав ювіляр у 14 цеху токарем, а через рік перейшов до 16-го, де обрав не менш складну та відповідальну професію шліфувальника. Багато років Микола Кузьмич шліфував деталі на гідроприводи, тепер здебільшого шліфує сфери на НРи та агрегати літака Ан-148. Незважаючи на вік, він зміг освоїти нові для нього технологічні операції.

«Микола Кузьмич — дуже затребуваний спеціаліст, особливо в час, коли робочих рук не вистачає. Його професійні навички та великий досвід допомагають цеху у виконанні виробничих завдань, — говорить начальник 16 цеху **Олександр Миколайович Олешко**. — Якщо деталі попадають до Губарєва, я впевнений, що він їх якісно відшліфує навіть на старому обладнанні, витримає необхідні параметри з чистоти, обробки та сферичності. Це спеціаліст високого рівня, яких залишилося в нас, на жаль, не так багато».

Заслужений ветеран праці М.К. Губарєв підготував чимало молодих робочих. Він не боїться передавати свій досвід, бо впевнений, що професіоналами не народжуються, ними стають. Поруч із Миколою Кузьмичем багато років працює його колишній учень **Михайло Ширяєв**. Колись він прийшов на «ФЕД» без спеціальності та досвіду роботи, а сьогодні нарівні з наставником якісно виконує роботи будь-якої складності. І своїй професійності завдячує М.К. Губарєву. Це два найдосвідченіших шліфувальника в цеху, які спеціалізуються на сферах.

Високі професійні та людські якості ювіляра відзначив голова ради молоді **Ігор Величко**. А заступник голови профспілкового комітету **Валерій Васильович Степаненко** у своєму привітанні підкреслив заслуги ювіляра в спорті. Микола Кузьмич захоплювався хокеєм, футболом, був кандидатом у майстри спорту з настільного тенісу. Але ж захоплення городками перемогло. У цьому виді спорту він досяг найвагоміших результатів: виконав норму майстра спорту, брав участь у Спартакіадах народів СРСР, став чемпіоном України та чемпіоном Центральної ради «Динамо». Його досягненнями пишався весь завод.

Микола Кузьмич пишається своєю відданістю підприємству, цеху та дільниці, на якій він працює понад п'ятдесят років. А ми пишаємось його високою кваліфікацією, бадьорістю духу та бажанням знов і знов іти на працю.

Інна ПІДЯК,
головний редактор газети «Федівець»

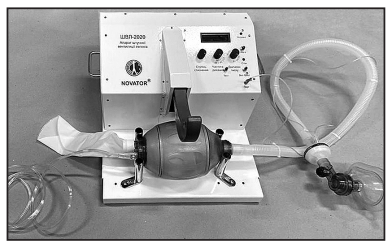

ДП «Новатор» виготовило апарат штучної вентиляції легень

Українські розробники готові виробляти апарати ШВЛ в Україні, а такі вироби значно дешевші ніж закордонні аналоги.

«Вартість імпортних апаратів ШВЛ близько 50 тисяч доларів, або 1200 тис. грн. Ми з нульовою рентабельністю для нашого підприємства готові постачати апарат менше ніж за 20 тисяч гривень за один виріб», — каже директор ДП «Новатор» **Олексій Свистунов**.

Цей апарат розробили на військовому заводі Укроборонпрому «Новатор» за 10 днів. Виріб готовий до сертифікації та клінічних випробувань. Виконаний на основі розробок Великої Британії та Ізраїлю.

«Має простий інтерфейс, він продубльований написами. Його використання надзвичайно просте для медиків», — каже пан Олексій.

Модель українського апарату ШВЛ-2020 вже передана до МОЗу. Процедура сертифікації триває близько тижня.

За держзамовленням на заводі готові виробляти до 10 тис. апаратів на місяць.

Досвід, який не має прикладів

Нещодавно виповнилося 132 роки з дня народження великого педагога та письменника, одного із засновників системи дитячо-підліткового виховання — Антона Семеновича Макаренка, засновника дитячої трудової комуни, на базі якої виросло наше підприємство.

Антон Семенович зробив в педагогічній практиці досвід, який не має прикладів масового перевиховання дітей-правопорушників. Він створив два педагогічних заклади — колонію ім. Горького, яку описав у «Педагогічній поемі» та комуну ім. Дзержинського («Прапори на баштах», «Марш 30-го року»). Розробляв теорію і методику виховання в колективі, теорію сімейного виховання.

У своїй педагогічній роботі Антон Макаренко виходив з наступного положення: «Відповідальність перед дітьми — це відповідальність перед історією; сьогоднішні діти — це завтрашня історія, завтрашнє майбутнє людства, нашої великої справи».

У своїй педагогічній системі Макаренко насамперед виділив основні ознаки колективу:

- загальна мета, спільна робота, спільна організація цієї роботи;
- органічний зв'язок з іншими колективами;
- наявність органів координації і управління, відносини відповідальної залежності;
- колектив повинен стояти на принциповій позиції світової єдності трудящого людства.

Макаренко відмовився від терміна «колонія», назвавши заклад комуною. Він виступав проти використання для дітей елементів тюремного режиму на користь посилення виробничого ухилу і загальновиховних методів. У відносинах з вихованцями дотримувався принципу: «Як можна більше вимог до людини і якомога більше поваги до нього».

ЮНЕСКО визнало А.С. Макаренка одним із чотирьох світових авторитетів, які зробили найбільш вагомий внесок у розвиток педагогіки в XX столітті.

За традицією, у День народження видатного педагога, віддаючи данину шани та поваги, представники адміністрації, профспілкового комітету і ради молоді поклали квіти до пам'ятника великому гуманісту. Цей пам'ятник створили скульптор М.Ф. Овсянкін та архітектор Е.Ю. Черкасов. З 1969 року він стояв напроти парка ім. Горького, а з 2011 року — на території нашого підприємства.

На покладанні квітів виступили голова профспілкового комітету **В.Т. Тиндік** та інженер по роботі з молоддю **А.С. Світлична**.

Підготувала Надія ФАНІНА,
газета «Федівець»

Газета «Авіабудівник України». Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. У разі передруку матеріалів посилання на газету «Авіабудівник України» обов'язкове. Відповіді на питання з листів до редакції ведеться тільки на сторінках газети. Матеріали не рецензуються і не повертаються. Газета видається з серпня 2006 року. Засновник і видавець: **Профспілка авіабудівників України**. Головний редактор: **Олександр Палій**. Верстка: **Олександр Павленко**. Відповідальний за випуск: **Олександр Палій**.
Поштова адреса редакції: 01001, м. Київ, Майдан Незалежності, 2, офіс 809. Тел.: (044) 205-74-29, факс: (044) 205-74-26. Видруковано в ТОВ «Мега-Поліграф» м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14. Виходить двічі на місяць. Наклад: 2 500 примірників. Реєстраційне свідоцтво: КВ 11645-516Р від 15.08.2006 р. Підписано до друку 30.04.2020 р. Замовлення № 8.

www.ukrprofavia.org.ua aviabudivnyk1@gmail.com facebook.com/ukrprofavia1991 t.me/ukrprofavia twitter.com/ukrprofavia